

พัฒนากระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์งอกร่วมกับการคั่วเพื่อการเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร
Value augmentation to sesame sprouts through production method improvement and roast process

สุนัน ปานสาคร^{1*}, จตุรงค์ ลังกาพินธุ์¹

Sunan Pamsakhorn¹, Jaturong Lungapin¹

บทคัดย่อ

กระบวนการงอกของเมล็ดธัญพืชส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางชีวเคมี โดยจะเริ่มเมื่อความชื้นเพิ่มขึ้นกระตุ้นให้เอนไซม์ทำงาน ส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของคุณค่าทางอาหาร ซึ่งงอกเป็นอีกหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่น่าสนใจ ทั้งนี้มีการนำไปพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ มากมายรวมถึงการบริโภคในรูปแบบของงาคั่ว ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงมุ่งเน้นศึกษาการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติทางกายภาพและเคมีของเมล็ดงา ระหว่างกระบวนการงอกที่สภาวะต่างๆ เพื่อการเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร จากการทดลองผลิตงาออกจากงาคั่ว-แดงพันธุ์เกษตรพื้นเมือง โดยทดลองแช่ในน้ำที่มีค่าความเป็นกรด-ด่าง ระหว่าง 4 และ 6 ที่เวลาการแช่ 24 ชั่วโมง ณ อุณหภูมิห้อง (27 ± 2 องศาเซลเซียส) และการแช่ 2-4 ชั่วโมง ร่วมกับการบ่ม 20-22 ชั่วโมงที่อุณหภูมิเดิม โดยเปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของงอกที่ได้กับงาไม่ผ่านกระบวนการงอก จากการทดลองพบว่า หลังการแช่เมล็ดงาในน้ำค่าความชื้นจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วง 4-6 ชั่วโมง และมีแนวโน้มคงที่ หากแต่เพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อเมล็ดงาเข้าสู่กระบวนการบ่ม เมื่อทำการทดสอบเปอร์เซ็นต์การงอกและปริมาณสาร GABA พบว่าเปอร์เซ็นต์การงอกลดลงเมื่อแช่ในน้ำที่มีค่าความเป็นกรดสูง (pH 4) หากแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อแช่เมล็ดงาในน้ำ (pH 4 และ 6) ร่วมกับการบ่ม และให้ค่าสูงกว่ากรณีการแช่เมล็ดงาในน้ำเพียงขั้นตอนเดียว โดยให้ปริมาณสาร GABA สูงสุด 47.27 มิลลิกรัม/100 กรัม ที่สภาวะแช่เมล็ดงาในน้ำ 2 ชั่วโมงร่วมกับการบ่ม 22 ชั่วโมง อย่างไรก็ตามการเพิ่มขึ้นของสาร GABA หลังการงอกของเมล็ดงาจะลดลง (12.04 มิลลิกรัม/100 กรัม) เมื่อนำงอกไปคั่วด้วยกระทะให้ความร้อน (100 องศาเซลเซียส, 60 นาที) แต่ยังคงมีค่าสูงกว่างาสดที่ไม่ผ่านการงอก (5.85 มิลลิกรัม/100 กรัม) นอกจากนี้เมล็ดงาออกยังให้ความหวาน ค่าความเป็นสีแดง และสีเหลืองลดลง ($p < 0.05$) เมื่อเทียบกับเมล็ดงาสด ดังนั้นจากการทดสอบนี้จึงพบว่าที่ผ่านการงอกมีคุณค่าทางอาหารสูงกว่างาสด ทั้งนี้ต้องผ่านกระบวนการผลิตที่มีการควบคุมคุณภาพเป็นอย่างดี

คำสำคัญ: ธัญพืช, เมล็ดงา, สารกาบา, การแช่, การงอก

ABSTRACT

The germination of cereal was causing changes in the biochemical by starting at increase water content and to improve nutritional value. A product of seed germination, sesame sprout is of special interest due to its use as a raw material or ingredient in various food products. Even roasted sesame seeds are consumed as a snack. This research was undertaken to study changes in the physicochemical properties of sesame seeds during germination at different conditions with the aim to create greater value to the sesame seed product. In the experiments, black and red sesame sprouts of local variety were tested by soaking in 4-6 pH-controlled water at room temperature ($27 \pm 2^\circ\text{C}$) for 24 hours and condition of soaking for 2-4 hrs combined with incubation at the same temperature for 20-22 hours. The physicochemical properties of sesame sprouts and sesame (original) were subsequently compared. The results indicated that moisture content rapidly increased during the first 4-6 hrs after soaking and remained relatively constant afterward. However, moisture content of sesame seeds slightly increased in incubation condition. The percentage of germination was decreased after soaking of sesame seeds at 4 pH controlled water. The condition of soaking of

¹ ภาควิชาวิศวกรรมเกษตร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อ.ธัญบุรี จ. ปทุมธานี 12110

¹ Department of Agricultural Engineering, Faculty of Engineering, Rajamangala University of Technology Thanyaburi: Thanyaburi Pathumthani 12110

* Corresponding author: sunanpan@yahoo.com

sesame seeds combined with incubating produced higher gamma-aminobutyric acid (GABA) and percentage of germination than that of mere soaking. In addition, soaking of sesame seeds for 2 hrs combined with incubating for 22 hrs gave the highest GABA content of 47.27 mg/100 g. However, the GABA content was reduced to 12.04 mg/100g after roasting at high temperature (100°C) for 60 min, which was, nevertheless, still higher compared to sesame (original) under the same condition (5.85 mg/100g). Moreover, sesame sprouts showed reduction in whiteness, redness and yellowness values ($p < 0.05$) after soaking in comparison with sesame (original). The study results indicate that, with proper quality control, sesame sprouts contain more nutrients than sesame (original).

Keywords: Cereal, Sesame seeds, GABA, Soaking, Germination

คำนำ

งา เป็นพืชน้ำมันที่สำคัญทางเศรษฐกิจชนิดหนึ่งของประเทศ และมีแนวโน้มที่จะทวีความสำคัญขึ้นทุกปี เนื่องจากเป็นพืชที่มีศักยภาพในการผลิตและการตลาดสูง (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2552) นอกจากนี้ยังเป็นพืชที่มีขนาดเมล็ดเล็กมากแต่อุดมไปด้วยคุณค่าทางโภชนาการ เช่น วิตามินบี ธาตุเหล็ก ไอโซธินีน สังกะสี ทองแดง แคลเซียม ฟอสฟอรัส โปตัสเซียม โยอาหาร ที่สำคัญปริมาณแคลเซียมในงามีสูงกว่านมถึง 3 เท่า เมื่อเทียบในปริมาณที่เท่ากัน (Elleuch et al., 2007) การบริโภคงาจะช่วยในการป้องกันโรคคอพอก บำรุงเลือด บำรุงผิวหนัง และบำรุงกระดูก และเป็นต้น รวมถึงในเมล็ดงามีน้ำมันเป็นส่วนประกอบประมาณ 45-50 เปอร์เซ็นต์ (ฟิสิกส์ และ อธิยาภรณ์, 2549; Sirato et al., 2001) ด้วยปัจจุบันกระแสความนิยมเกี่ยวกับการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพเพิ่มมากขึ้น หนึ่งในนั้น คือ "ข้าวกล้องงอก" ซึ่งในเมล็ดข้าวกล้องที่ผ่านกระบวนการงอกจะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางชีวเคมี และการเพิ่มขึ้นของสารอาหาร รวมถึงมีสารต้านอนุมูลอิสระ และที่สำคัญการเพิ่มขึ้นของกรดแกมมาอะมิโนบิวทิริก (gamma-aminobutyric acid, GABA) ซึ่งจะช่วยในการป้องกันการเกิดโรคมะเร็ง และโรคเบาหวาน เป็นต้น (Kawabata et al., 1999; Komatsuzaki et al., 2007; Oh et al., 2003)

จากรายงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่ากระบวนการงอกของเมล็ดธัญพืช เช่น เมล็ดถั่วเหลือง เมล็ดข้าวสาลี และถั่วเขียว สามารถช่วยเพิ่มคุณค่าทางอาหารมากขึ้น (Finney, 1978; Chauhan et al., 2007; Dave et al., 2008) รวมถึงเมื่อเมล็ดธัญพืชผ่านกระบวนการงอกแล้วยังส่งผลดีในแง่ของคุณลักษณะทางกายภาพด้วยเช่นกัน ดังนั้นเมล็ดงาจึงเป็นพืชอีกชนิดหนึ่งที่น่าสนใจในการนำมาผ่านกระบวนการงอกเพื่อเพิ่มคุณค่าทางอาหาร และส่งเสริมให้มีการนำไปบริโภคมากขึ้น ซึ่งการบริโภคงาของคนไทยนิยมนำงาคั่วก่อนเพื่อเพิ่มความหอมจนเมล็ดเต่งน่ารับประทาน หรืออาจนำไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ ในรูปแบบต่างๆ ซึ่งการคั่วมักใช้อุณหภูมิค่อนข้างสูงดังนั้นอาจส่งผลต่อคุณค่าทางอาหารของเมล็ดงาได้เช่นกัน อย่างไรก็ตามจากการศึกษาของผู้วิจัยพบว่า การรายงานผลเกี่ยวกับกระบวนการงอกที่มีผลต่อเมล็ดงานั้นยังไม่มีข้อมูลที่ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการงอกร่วมกับการคั่วที่มีต่อคุณภาพของเมล็ดงาเพื่อการนำไปบริโภคนั้นยังไม่ปรากฏ ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงต้องการพัฒนากระบวนการผลิต ผลิตภัณฑ์งอกร่วมกับการคั่วเพื่อการเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร โดยคาดหวังว่าเมล็ดงาที่ผ่านการคั่วจะยังคงคุณค่าทางอาหารอยู่ และงานวิจัยนี้จะ เป็นข้อมูลพื้นฐานในการนำไปพัฒนาต่อยอด การศึกษาด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไปได้

วิธีการศึกษา

ขั้นตอนการเตรียมตัวอย่างเมล็ดงา

(ก) เมล็ดงาที่ใช้เป็นชนิดงาดำ-แดงพันธุ์เกษตรพื้นเมือง นำมาทำความสะอาดโดยแยกวัสดุเจือปนออก พร้อมทั้งบรรจุใส่ถุงพลาสติกขนาดประมาณ 1 กิโลกรัมต่อถุงและเก็บไว้ในที่อุณหภูมิต่ำประมาณ 4 องศาเซลเซียส เพื่อการนำไปใช้ทดสอบขั้นตอนต่อไป

S24, S2+IN22 และ S4+IN20 ให้ค่าในช่วง 12-14 และไม่แตกต่างกันในทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เมื่อผ่านการแช่ในน้ำที่มีการปรับค่าความเป็นกรด-ด่าง 4 และ 6 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าความเป็นสีแดง (a^*) พบว่าสภาวะ S24 ทั้งในน้ำที่มีค่าความเป็นกรด-ด่างระดับ 4 และ 6 ให้ค่าความเป็นสีแดงช่วง 1.3-1.7 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่ากรณีการแช่ร่วมกับการบ่ม (S2+IN22, S4+IN20) ของทั้งสองระดับค่าความเป็นกรด-ด่าง แสดงค่าในช่วง 2.03-2.23 นั้นหมายความว่า น้ำส่งผลต่อการลดลงของค่าความเป็นสีแดง ทั้งนี้สังเกตได้จากเม็ดสี (pigment) ที่เปลือกเมล็ดงาเดิมที่จะมีสีค่อนข้างคล้ำจนถึงดำ เมื่อนำมาแช่ในน้ำซึ่งเป็นตัวทำละลายทำให้เม็ดสีถูกชะละลายปนออกมาผสมในน้ำที่แช่เมล็ดงา ดังนั้นน้ำ จึงมีสีคล้ำขึ้น ส่งผลให้ค่าความเป็นสีแดง (a^*) ของเมล็ดงาลดลง เมื่อเทียบกับงาสด (Seed (original))

จากผลการทดสอบค่า L^* และ a^* พบว่าสอดคล้องกับค่าความเป็นสีเหลืองของเมล็ดงาเช่นกัน นั่นคือ เมล็ดงาสด ให้ค่าความเป็นสีเหลือง (b^*) 6.07 ± 0.29 ในขณะที่เมื่อเมล็ดงาผ่านการแช่น้ำด้วยค่าความเป็นกรด-ด่างระดับ 4 และ 6 ในทุกสภาวะการทดสอบพบว่าค่าความเป็นสีเหลืองลดลง อย่างไรก็ตามสังเกตพบว่า ระยะเวลาการแช่และการบ่ม รวมถึงค่าความเป็นกรด-ด่างของน้ำที่ใช้แช่ มีอิทธิพลร่วมต่อการลดลงของค่า b^* คือเมื่อค่าความเป็นกรดของน้ำที่ใช้แช่สูง (pH 4) ให้ค่า b^* มากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) กับค่าความเป็นกรดของน้ำที่ใช้แช่ต่ำ (pH 6) เมื่อพิจารณาสภาวะการทดสอบแบบการแช่เมล็ดงา (S24) พบว่าให้ค่าความเป็นสีเหลืองสูงขึ้นเล็กน้อยเมื่อเทียบกับการแช่ร่วมกับการบ่ม (S2+IN22, S4+IN20) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเมื่อการแช่เมล็ดงาด้วยระยะเวลาที่นานแต่ไม่มีการเปลี่ยนน้ำ เมื่อความเข้มข้นเพิ่มขึ้นและสภาวะเหมาะสม จึงไปกระตุ้นการทำงานของจุลินทรีย์จนเกิดปฏิกิริยาการหมัก อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ค่าความเป็นสีเหลืองสูงกว่ากรณีการแช่ร่วมกับการบ่ม ซึ่งไม่เกิดปฏิกิริยาการหมัก โดยพิจารณาจากการดมกลิ่น

นอกจากนี้หากพิจารณาการเปลี่ยนแปลงค่าสีโดยรวมจากดัชนีค่าความขาว (Whiteness index) พบว่าอิทธิพลของกระบวนการทดสอบการงอกของเมล็ดงาที่สภาวะต่างๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) หากแต่มีแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของดัชนีค่าความขาวของเมล็ดงาเมื่อการทดสอบที่สภาวะการแช่ร่วมกับการบ่ม ดังแสดงใน Figure 4

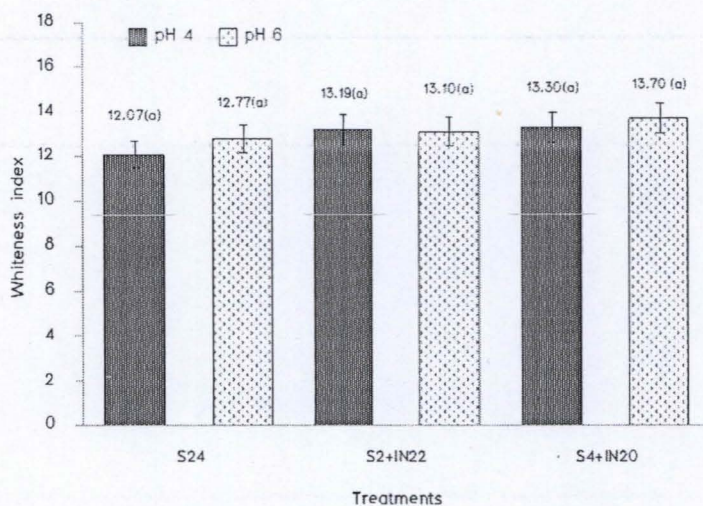

Figure 4 Changes in whiteness index of sesame seeds after soaking on various treatments.

^{ab}: letters indicate differences among each treatment ($p < 0.05$)

ผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงค่ากรดแกมมาอะมิโนบิวทริกและสารอาหารอื่นๆ ของเมล็ดงาออก

จากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงค่ากรดแกมมาอะมิโนบิวทริก (GABA) ของเมล็ดงาออก พบว่าช่วงระยะเวลาการงอก 24 ชั่วโมง แสดงดัง Figure 5 การงอกของเมล็ดงาส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของ GABA ในช่วง 32.18-47.27

มิลลิกรัม/100 กรัม ซึ่งมากกว่าเมล็ดงาดำ ($P < 0.05$) ที่มีค่า GABA เพียง 5.85 มิลลิกรัม/100 กรัม เท่านั้น โดยให้ผลการทดสอบเช่นเดียวกับ Liu et al. (2011) เมื่อพิจารณาความแตกต่างของค่า pH ของน้ำที่ใช้แช่เมล็ดงา (pH 4 และ 6) พบว่าที่สภาวะการทดสอบแบบ S24, S2+IN22 และ S4+IN20 เมล็ดงาดำมีค่า GABA แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) ในทุกกรณี อย่างไรก็ตามหากน้ำที่ใช้แช่เมล็ดงามีค่าความเป็นกรดอ่อนๆ (pH 4) พบว่าหลังการแช่เป็นเวลา 24 ชั่วโมงให้ค่า GABA ต่ำกว่าการแช่ในน้ำที่มีค่าความเป็นกรดต่ำ (pH 6) ที่เวลาเดียวกัน ซึ่งกรณีนี้กลับส่งผลตรงกันข้ามกับการใช้เทคนิคการแช่ร่วมกับการบ่ม นั่นคือ การแช่เมล็ดงาในน้ำที่มีค่าความเป็นกรดอ่อนๆ (pH 4) เพียง 2-4 ชั่วโมงก่อนนำไปบ่มอีก 20-22 ชั่วโมง กลับให้ค่าสาร GABA สูงกว่า การแช่เมล็ดงาในน้ำที่มีค่าความเป็นกรดต่ำ (pH 6) ที่เวลาเดียวกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการแช่น้ำที่มีค่าความเป็นกรดสูงด้วยเวลาที่สั้นๆ จะช่วยกระตุ้นการทำงานของเอนไซม์ และเมื่อนำไปบ่มทำให้เมล็ดงาได้รับออกซิเจนมากกว่าการแช่น้ำเพียงอย่างเดียว ดังนั้นจึงส่งผลต่ออัตราการหายใจและการย่อยสลายอาหารต่างๆ ในเมล็ด และมีกรดย่อยโปรตีนได้ กรดอะมิโน เช่น กลูตาเมต ซึ่งเป็นสารตั้งต้นที่สำคัญสำหรับการสังเคราะห์ GABA ต่อไป (Hemalatha and Prasad, 2003)

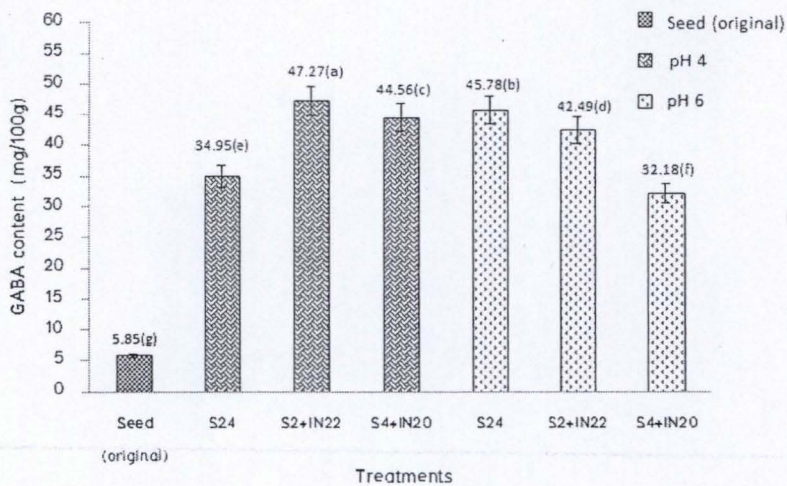

Figure 5 GABA content of sesame seeds on various treatments

^{ab}: letters indicate differences among each treatment ($p < 0.05$)

นอกจากนี้จากการทดสอบยังพบอีกว่าค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) ของน้ำที่ใช้แช่มีผลต่อปริมาณกรดแกมมาอะมิโนบิวทิริก ทั้งนี้การแช่เมล็ดงาในน้ำที่มีค่าความเป็นกรดอ่อนๆ (pH 4) ให้ค่าปริมาณกรดแกมมาอะมิโนบิวทิริกเพิ่มขึ้นเมื่อการแช่อยู่ในสภาวะที่เหมาะสม เนื่องจากกระบวนการงอกของเมล็ดพันธุ์จะเกี่ยวข้องกับกระบวนการสังเคราะห์สารที่จำเป็นต่อการทำงานของเซลล์ กระบวนการย่อยสลาย และกระบวนการลำเลียงสารอาหารที่เก็บสะสมไว้ นำไปใช้สำหรับการเจริญเติบโตของเอ็มบริโอ ดังนั้นน้ำที่มีค่าความเป็นกรดอ่อนๆ (pH ต่ำ) จะเป็นตัวที่ช่วยกระตุ้นการทำงานของเอนไซม์ต่างๆ ให้ทำปฏิกิริยากับสารอาหารภายในเมล็ดได้ดี ทำให้อัตราการเผาผลาญสารอาหารเพิ่มขึ้นเกิดการสร้างกรดอะมิโนชนิดใหม่ขึ้นมา ซึ่งมีชื่อทางเคมีตามชนิดของสารอาหารและเอนไซม์ที่ช่วยย่อยสลายสารอาหารนั้นๆ ในระหว่างการงอกของเมล็ดพันธุ์ ดังนั้นสภาวะที่เหมาะสมสำหรับการผลิตงาดำเพื่อให้ได้กรดแกมมาอะมิโนบิวทิริก (gamma-aminobutyric acid, GABA) สูงสุด สามารถทำได้โดยการแช่เมล็ดงาในน้ำ 2 ชั่วโมงที่อุณหภูมิประมาณ 27 ± 2 องศาเซลเซียส ร่วมกับการบ่มที่อุณหภูมิเดิมเป็นเวลา 22 ชั่วโมง อย่างไรก็ตามต้องคำนึงถึงคุณภาพด้านอื่นๆ ของเมล็ดงาดำประกอบด้วยเช่นกัน

Table 2: Nutritive values of seed (original) and sesame sprouted (S2+IN22, (pH4)), (g/100 g dry weight)

Treatment	GABA	Protein	Omega3	Oleic acid	Linoleic acid	Calcium
Seed (original)	5.85	19.14	155.76	19.57	21.46	1.49
S2+IN22 (pH4)	47.27	13.1	0.09	10.06	11.23	0.99

จากผลการทดลองที่ผ่านมา พบว่าการงอกของเมล็ดงาส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของกรดแกมมาอะมิโนบิวทีริก (GABA) อย่างไรก็ดีตามที่ได้เสนอไปแล้วนั้นว่างาเป็นธัญพืชที่มีสารอาหารอยู่มากมายหลากหลายชนิด ดังนั้นเพื่อทดสอบหาปริมาณสารอาหารชนิดอื่นเพิ่มเติมจึงได้เลือกทดสอบกับงอกที่ให้ปริมาณกรดแกมมาอะมิโนบิวทีริก สูงที่สุด นั่นคือ สภาวะ S24+IN20 ของกระบวนการแช่ในน้ำที่มีค่าความเป็นกรด-ด่าง เท่ากับ 4 โดยทำการเปรียบเทียบระหว่างงาสด (Seed (original)) และให้ผลการทดสอบแสดงดัง Table 2 พบว่า การทำงานของเมล็ดงาส่งผลต่อการเพิ่มปริมาณของสาร GABA กว่า 8 เท่า (Kyauk et al., 1995; Hahm et al., 2009) อย่างไรก็ดีตาม กลับส่งผลกระทบต่อลดลงเพียงเล็กน้อยของ Protein, Oleic acid, Linoleic acid, Calcium และลดลงอย่างมากของ Omega3 ทั้งนี้เนื่องจากเมล็ดธัญพืชเมื่อถูกทำให้งอกจะมีการเปลี่ยนแปลงทางชีวเคมี ของ แป้ง น้ำตาล ไขมันและโปรตีนในเมล็ด ทำให้เกิดสารเคมีชนิดใหม่ๆ เช่น แกมมาออริซานอล (gamma-orazynal) โทโคฟีรอล (tocopherol) โทโคไตรอีนอล (tocotrienol) รวมทั้งสารแกมมาอะมิโนบิวทีริกแอซิก หรือสารกาบา (gamma-aminobutyric acid, GABA) ซึ่งสารอาหารประเภท Protein, Omega-3, Oleic acid, Linoleic acid และ Calcium ล้วนแต่เป็นองค์ประกอบย่อยสารอาหารหลักในเมล็ดธัญพืช จึงอาจเป็นผลทำให้ปริมาณสารดังกล่าวลดลง

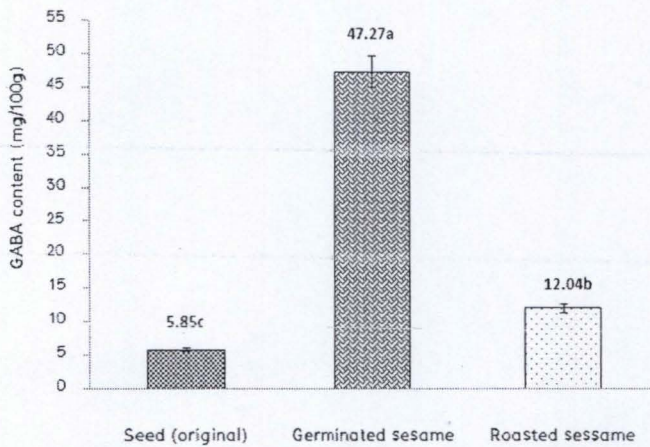

Figure 6 Comparison GABA content of sesame seed (original) with Germinated sesame (S2+IN22, pH4) and roasted sesame.

^{ab}: letters indicate differences among each treatment (P < 0.05)

จากผลการทดสอบดัง Figure 6 พบว่าการงอกของเมล็ดงาส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของสาร GABA จาก 5.85 เป็น 47.27 มิลลิกรัม/100 กรัม ของเมล็ดงาก่อนงอกและหลังงอกตามลำดับ ซึ่งสาร GABA เป็นกรดอะมิโนที่ผลิตจากกระบวนการ decarboxylation ของกรดกลูตามิก (Komatsuzaki et al., 2007) สารGABA ทำหน้าที่เป็นสารสื่อประสาท โดยจะทำหน้าที่รักษาสมดุลในสมองที่ได้รับการกระตุ้นซึ่งจะช่วยให้สมองเกิดการผ่อนคลายและนอนหลับสบาย ลดความดันโลหิต และช่วยให้ระบบขับถ่ายดีขึ้นและที่สำคัญลดอัตราการเสี่ยงต่อโรคมะเร็ง นอกจากนี้ GABA ยัง

(ข) นำเมล็ดงาสดทดสอบความชื้นเริ่มต้นก่อนเข้าสู่กระบวนการเพาะงอก ใช้วิธีการมาตรฐาน AOAC (1995) โดยชั่งเมล็ดงาสดน้ำหนัก 2 กรัม อบที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 16 ชั่วโมง และคำนวณค่าความชื้นในหน่วยเปอร์เซ็นต์ฐานเปียก

ขั้นตอนกระบวนการผลิตงาออก

เตรียมตัวอย่างเมล็ดงาสดที่ผ่านการทำความสะอาดแล้ว ชั่งน้ำหนัก 300 กรัม ห่อด้วยใส่ผ้าขาวบางเตรียมไว้สำหรับการทดลองในหนึ่งตัวอย่าง จากการศึกษาปัจจัยหลักที่ต้องเกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตเมล็ดงาออก คือ ความชื้น ระยะเวลา และอุณหภูมิที่เหมาะสม ดังนั้นในกระบวนการผลิตงาออกนี้จึงได้แบ่งขั้นตอนการทดสอบออกเป็นสองขั้นตอนหลัก คือ ขั้นตอนแรกการเพิ่มความชื้น และขั้นตอนที่สองคือการบ่ม ซึ่งงานวิจัยนี้มีการทดสอบทั้งสิ้น 3 สภาวะ คือ

1. สภาวะการนำเมล็ดงาไปแช่ในน้ำ (Soaking) อุณหภูมิห้อง (27 ± 2 องศาเซลเซียส) เป็นเวลา 24 ชั่วโมง ซึ่งใช้สัญลักษณ์ "S24" ในการอธิบายผลการทดลองต่อไป
2. สภาวะการนำเมล็ดงาไปแช่ในน้ำ (Soaking) อุณหภูมิห้อง (27 ± 2 องศาเซลเซียส) เป็นเวลา 2 ชั่วโมง ร่วมกับการบ่ม (Incubate) ที่อุณหภูมิเดิมความชื้นสัมพัทธ์ ($60 \pm 5\%RH$) เป็นเวลา 22 ชั่วโมง ซึ่งใช้สัญลักษณ์ "S2+IN22" ในการอธิบายผลการทดลองต่อไป
3. สภาวะการนำเมล็ดงาไปแช่ในน้ำ (Soaking) อุณหภูมิห้อง (27 ± 2 องศาเซลเซียส) เป็นเวลา 4 ชั่วโมง ร่วมกับการบ่ม (Incubate) ที่อุณหภูมิเดิมความชื้นสัมพัทธ์ ($60 \pm 5\%RH$) เป็นเวลา 20 ชั่วโมง ซึ่งใช้สัญลักษณ์ "S4+IN20" ในการอธิบายผลการทดลองต่อไป

ทั้งนี้จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นพบว่าค่าความเป็นกรด-ด่างของน้ำในขั้นตอนการแช่มีผลต่อกระบวนการงอกของเมล็ดงา ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงได้ทำการทดลองแช่เมล็ดงาในน้ำที่มีการปรับค่าความเป็นกรด-ด่างของน้ำด้วยกรดซิตริกในช่วง 4 (pH4) และ 6 (pH6) ตามลำดับ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่ามีการทดสอบทั้งสิ้น 6 ตัวอย่าง พร้อมทั้งเปรียบเทียบคุณสมบัติของเมล็ดงาออกที่ได้กับเมล็ดงาสดที่ไม่ผ่านการงอก (Seed (original)) ดังแสดงขั้นตอนการทดสอบใน Figure 1

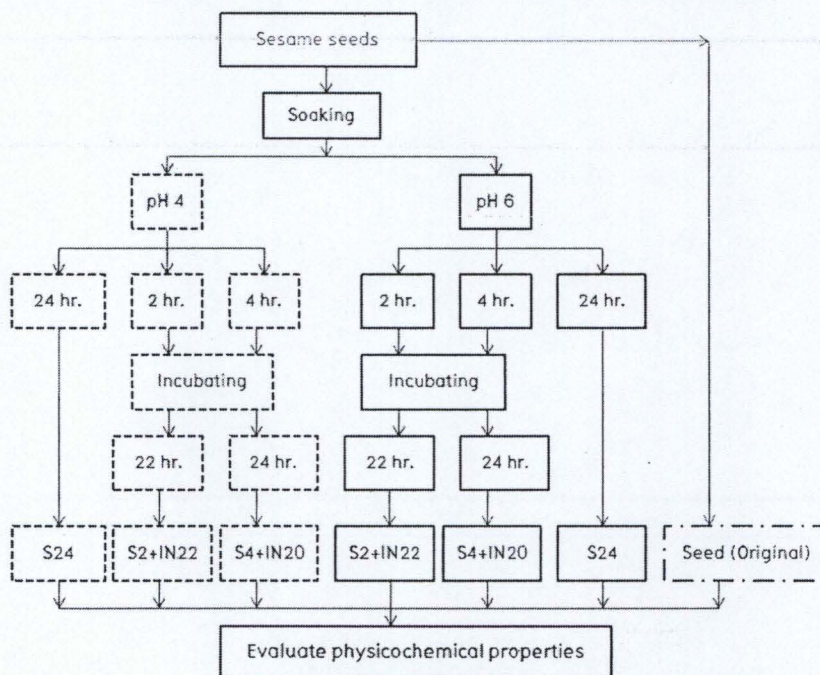

Figure 1 The flow chart of sesame sprouts under various treatments.

ขั้นตอนการทดสอบคุณสมบัติทางกายภาพและคุณค่าทางโภชนาการของเมล็ดงา

- ก) ปริมาณความชื้น (Moisture content, %wb.) ตัวอย่างเมล็ดงาซึ่งน้ำหนัก 2 กรัม อบที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส 16 ชั่วโมง (AOAC, 1995)
- ข) เปอร์เซ็นต์การงอก (Germination, เปอร์เซ็นต์) สุ่มตัวอย่างในแต่ละสภาวะการทดสอบกระบวนการงอกดังแสดงใน Figure 1 จำนวน 100 เมล็ด ตรวจสอบการงอกของเมล็ดงาที่มีความยาวของรากประมาณ 1-2 มิลลิเมตร พร้อมทั้งรายงานผลการทดสอบในหน่วยเปอร์เซ็นต์ ทำการทดสอบซ้ำจำนวน 3 ครั้ง
- ค) ค่าสี (Color) และค่าดัชนีความขาว (Whiteness index) เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ค่าสีคือ Color Difference Meter (Model JC801, Tokyo, Japan) รายงานผลในรูปของ L*, a*, b* ซึ่งค่าทั้ง 3 ค่าเป็นการแสดงการวัดค่าสีเฉพาะเจาะจง และคำนวณหาค่าดัชนีความขาว (Whiteness index, WI) ซึ่งเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงค่าสีโดยรวมทั้งหมด โดยใช้สมการ
$$WI = 100 - [(100 - L^*)^2 + a^{*2} + b^{*2}]^{0.5} \quad (1)$$
- ง) ปริมาณสารกรดแกมมาอะมิโนบิวทิริก (GABA) อ้างอิงกระบวนการทดสอบจากมาตรฐาน Mustafa et al. (2007) โดยนำตัวอย่างเมล็ดงาบดด้วยเครื่องบดความละเอียด 0.5 มิลลิเมตร ก่อนนำมาสกัดด้วยเอทานอล 50 เปอร์เซ็นต์, 50 องศาเซลเซียส และนำไปเขย่าด้วยเครื่องเขย่าอุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที หลังจากนั้นเหวี่ยงแยกด้วยเครื่องเหวี่ยงความเร็วสูง 20 นาที แยกส่วนใสที่ได้ไปวิเคราะห์ค่ากรดแกมมาอะมิโนบิวทิริก (GABA) ด้วยเครื่อง GC (Gas chromatography, รุ่น GC9710)
- จ) ปริมาณโปรตีน (Protein), โอเมก้า 3 (Omega 3), กรดโอเลอิก (Oleic acid), กรดลิโนลิก (Linoleic acid) และแคลเซียม (Calcium) อ้างอิงกระบวนการทดสอบจากมาตรฐาน AOAC (2005)

ขั้นตอนการทดสอบกระบวนการคั่วงา

พิจารณาจากผลการทดลองในขั้นตอนแรกและขั้นตอนที่สอง (การแช่และการปรม) เลือกตัวอย่างเมล็ดงาออกที่ให้ผลการทดสอบทางกายภาพและเคมีดีที่สุดโดยการพิจารณาจากรายงานผลของปริมาณกรดแกมมาอะมิโนบิวทิริก (GABA) สูงที่สุดทำการคั่วในกระทะให้ความร้อนจนกระทั่งเมล็ดงาหอมและเมล็ดเต่ง เพื่อนำไปวิเคราะห์หาปริมาณกรดแกมมาอะมิโนบิวทิริก (GABA) ที่เหลืออยู่ต่อไป

การวิเคราะห์ทางสถิติ

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Version 11.5) ที่ระดับความแตกต่างทางสถิติ 95% (One-way analysis of variance (ANOVA)) และทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยตามวิธีของ Duncan New's Multiple Range Test (DMRT)

ผลการศึกษาและวิจารณ์

ผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงปริมาณความชื้น (Moisture content) ของเมล็ดงา

การงอกของเมล็ดธัญพืช มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องของหลายปัจจัย ซึ่งหนึ่งในนั้นคือ ปริมาณความชื้น จากการทดสอบโดยการแช่เมล็ดงาสดซึ่งมีค่าความชื้นเริ่มต้น 6.22 %wb. ในน้ำที่อุณหภูมิห้อง (27 ± 2 องศาเซลเซียส) จาก Figure 2 พบว่าในช่วง 4 ชั่วโมงแรก เมล็ดงาแช่ในน้ำที่มีค่าความเป็นกรดสูง (pH 4) มีอัตราการดูดซึมน้ำมากกว่าเมล็ดงาแช่ในน้ำที่มีค่าความเป็นกรดต่ำ (pH 6) อย่างไรก็ตามเมื่อระยะเวลาในการแช่ยาวนานขึ้นจนกระทั่ง 24 ชั่วโมง พบว่าค่าเปอร์เซ็นต์ความชื้นของเมล็ดงาที่สภาวะ pH6 (S24) ให้ค่า 42.83%wb. ซึ่งสูงกว่าสภาวะการทดสอบ pH4 (S24) มีค่า 40.02%wb. นอกจากนี้เมื่อทดสอบการแช่เมล็ดงาร่วมกับการปรมพบว่า ในช่วงของการปรมค่าปริมาณความชื้นมีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างน้อย และมีแนวโน้มคงที่เมื่อการปรมยาวนานขึ้น ทั้งนี้การงอกของเมล็ดธัญพืชจะเกิดขึ้นได้ดีเมื่อเมล็ดได้รับ

ปริมาณความชื้นที่เหมาะสมและเพียงพอ โดยน้ำเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งในการกระตุ้นการเกิดปฏิกิริยาชีวเคมีและ
 ขบวนการเมตาบอลิซึมภายในเมล็ด ทำให้เมล็ดสร้างเอนไซม์ต่างๆ เพื่อย่อยสลายสารอาหารที่สะสมในเมล็ดและใช้เป็น
 พลังงานในการงอกต่อไป (Kayahara, 2001)

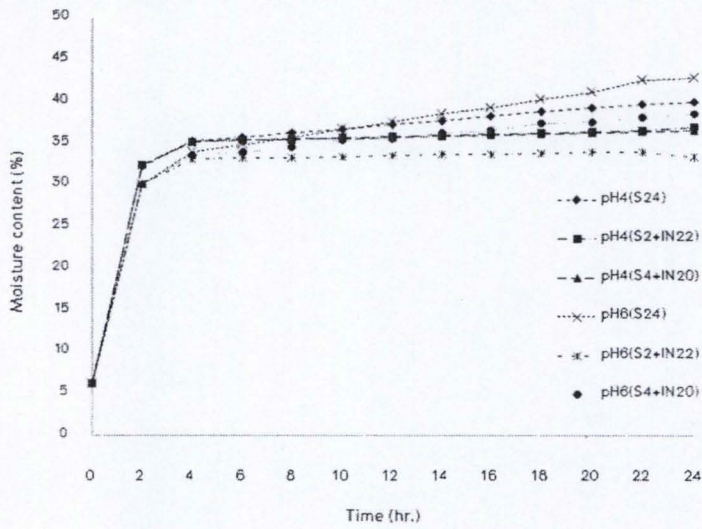

Figure 2 Changes in moisture content of sesame seeds on various treatments.

ผลการศึกษาเปอร์เซ็นต์การงอกของเมล็ดงา

สืบเนื่องจากผลการทดลองดังแสดงใน Figure 2 ซึ่งนำเสนอการเปลี่ยนแปลงของเปอร์เซ็นต์ความชื้นของเมล็ด
 ระหว่างกระบวนการแช่ และการแช่ร่วมกับบ่ม มีผลเป็นอย่างไรต่อการงอกของเมล็ดงาดังแสดงข้อมูลใน Figure 3
 จากการทดลองพบว่าค่าความเป็นกรด-ด่าง มีผลต่อการงอกของเมล็ด นั่นคือการแช่เมล็ดงาในน้ำที่มีการปรับค่าความเป็น
 กรดสูง (pH 4) ส่งผลต่อการลดลงของการงอกเมื่อเปรียบเทียบกับสภาวะเดียวกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากน้ำที่ใช้ในการแช่
 เมล็ดงาเมื่อมีค่าความเป็นกรดสูง (pH4) ทำให้การสร้างเอนไซม์เพื่อเร่งปฏิกิริยาและการย่อยสลายสารอาหารภายในเมล็ด
 ถูกยับยั้ง หรือการชะลอของปฏิกิริยานั้นเอง ซึ่งพลังงานที่ได้จากกระบวนการนี้ไม่เพียงพอต่อการเจริญเติบโต เป็นผลให้
 เมล็ดหยุดการเจริญเติบโตและส่งผลกระทบต่อเปอร์เซ็นต์การงอกที่ลดลง

นอกจากค่าความเป็นกรด-ด่าง ของน้ำที่ใช้ในกระบวนการแช่เพื่อเพิ่มความชื้นให้กับเมล็ดงาจะมีผลต่อ
 เปอร์เซ็นต์การงอกแล้ว กระบวนการแช่เพียงอย่างเดียว หรือการแช่ร่วมกับบ่มยังมีผลด้วยเช่นกัน ดังแสดงที่ Figure 3
 โดยในแต่ละสภาวะ การทดสอบที่ pH4 และ pH6 พบว่าค่าเปอร์เซ็นต์การงอกเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) จาก
 การทดสอบด้วยกระบวนการ S24, S2+IN22 และ S4+IN20 ตามลำดับ ทั้งนี้การแช่เมล็ดงาในน้ำตลอด 24 ชั่วโมง ทั้ง pH
 4 และ pH 6 ให้ค่าเปอร์เซ็นต์การงอกที่ต่ำกว่าการ แช่เมล็ดงาร่วมกับการบ่มของทั้งสองสภาวะคือ S2+IN22 และ
 S4+IN20 โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่สภาวะ S4+IN20 และค่าความเป็นกรด-ด่างของน้ำที่ใช้ที่ระดับ 6 ให้เปอร์เซ็นต์การงอก
 สูงที่สุด คือ 71 เปอร์เซ็นต์ และแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับสภาวะเดียวกันแต่แช่เมล็ดงาในน้ำที่ค่า pH 4 ($p < 0.05$) จาก
 สภาวะการทดลองนี้จึงพบว่าค่าปริมาณน้ำที่เหมาะสมในช่วงของการแช่ส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของค่าเปอร์เซ็นต์การงอก
 หรือกล่าวได้ว่าเมล็ดงาต้องได้รับความชื้นเพียงพอและเหมาะสมจึงจะเกิดการงอกนั้นเอง นอกจากนี้ที่สภาวะทดสอบ S24
 มีเปอร์เซ็นต์การงอกต่ำ เนื่องจากเมล็ดงาอยู่ในสภาวะที่ไม่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโต ซึ่งในระหว่างกระบวนการ
 เจริญเติบโตหรือการงอกของเมล็ดนั้น เมล็ดจะมีอัตราการหายใจสูงขึ้น ออกซิเจนเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยกระตุ้นการทำงาน
 ของเอนไซม์ต่างๆ เพื่อใช้ในการสลายและเผาผลาญอาหารที่เก็บสะสมไว้ภายในเมล็ดมาใช้เป็นพลังงานในการงอก ซึ่ง

เมล็ดงาจะตั้งออกซิเจนจากน้ำมาใช้ ทำให้น้ำที่ใช้ในการแช่เมล็ดงาขาดก๊าซออกซิเจนเมื่อระยะเวลาในการแช่นานขึ้น ดังนั้นเมล็ดงาจึงได้รับออกซิเจนไม่เพียงพอต่อกระบวนการออก จีงหยุดการหายใจและเกิดการพักตัว เป็นผลให้เปอร์เซ็นต์ การงอกลดลง จากการทดลองนี้พบว่าความชื้นที่เหมาะสมต่อกระบวนการงอกของเมล็ดงามีค่าอยู่ในช่วง 35-40 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งให้ผลเช่นเดียวกับกระบวนการผลิตข้าวกล้องงอก

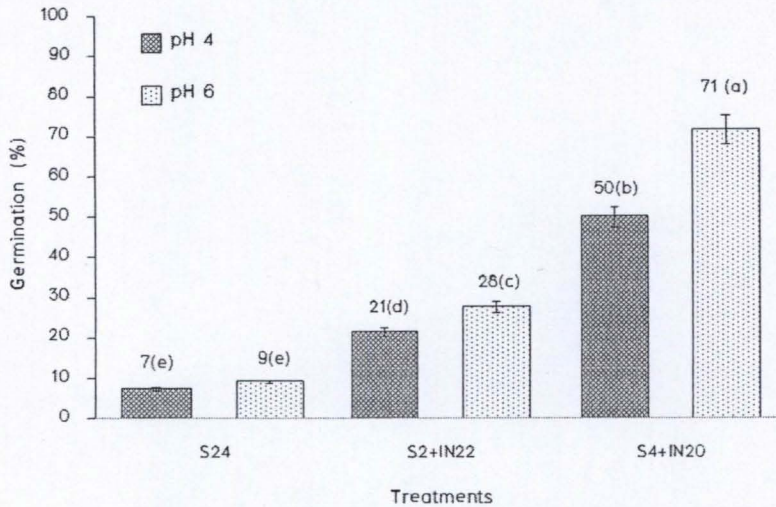

Figure 3 Changes in germination (%) of sesame seeds at different treatments.

^{ab}: letters indicate differences among each treatment ($p < 0.05$)

ผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงค่าสีและค่าดัชนีความขาวของเมล็ดงา

สี เป็นปัจจัยสำคัญมากที่ส่งผลต่อคุณภาพการยอมรับและไม่ยอมรับของผู้บริโภค ถ้าสีของอาหารหรือผลิตภัณฑ์เกษตรผิดปกติไปผู้บริโภคส่วนมากจะไม่ยอมรับ โดยอาจไม่คำนึงถึงคุณภาพด้านอื่น เช่น กลิ่น รสชาติ หรือเนื้อสัมผัสเลย ดังนั้นในการทดลองนี้จึงได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงของค่าสีและค่าดัชนีชี้วัดความขาวของเมล็ดงาเมื่อผ่านการงอกที่กระบวนการต่างๆ

Table 1: Color values of sesame seed on various treatments after sprouting.

Color values	Treatments						
	Seed (original)	pH 4			pH 6		
		S24	S2+IN22	S4+IN20	S24	S2+IN22	S4+IN20
L*	17.00±0.76a	12.30±1.54b	13.37±0.99b	13.47±0.31b	12.87±0.50b	13.20±1.37b	13.80±1.23b
a*	2.47±1.25a	1.70±1.25a	2.03±0.51a	2.03±0.58a	1.30±0.60a	2.13±0.47a	2.23±0.32a
b*	6.07±0.29a	6.03±0.71a	5.17±0.76a	4.93±0.35ab	3.73±1.10bc	3.60±0.10c	3.43±1.10c

Remark: Values followed by the same letter in the same row are not significantly different ($p < 0.05$). Data expressed as mean±SD of triplicate determinations.

จาก Table 1 แสดงผลการทดสอบค่าสีของเมล็ดงาออกหลังการทดสอบด้วยกระบวนการต่างๆ เทียบกับงาสด (Seed (original)) ที่ไม่ผ่านกระบวนการงอก จากการทดสอบแช่เมล็ดงาในน้ำพบว่าค่าความสว่างหรือค่า L* ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) เมื่อเทียบกับงาสด การลดลงของค่าความสว่างของเมล็ดงาออกหลังผ่านกระบวนการไม่ว่าจะเป็น

ช่วยควบคุมอาการโรคพิษสุราเรื้อรัง (Chen et al., 2005; Lazarou et al., 2007) อย่างไรก็ตามสาร GABA มักสูญเสียไปเมื่อได้รับความร้อนที่สูง ด้วยการบริโภคจากมักนิยมบริโภคงาที่ผ่านการคั่วจนเมล็ดเต่งและหอมซึ่งย่อมต้องใช้ความร้อนสูง ดังนั้นการคั่วงาออกจึงต้องคำนึงถึงจุดนี้ และจากการทดลองการคั่วงาออกในกระทะให้ความร้อนที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 60 นาที ส่งผลต่อการลดลงของสาร GABA (12.04 มิลลิกรัม/100 กรัม) ดังแสดงใน Figure 6 อย่างไรก็ตามการลดลงของสาร GABA ในงาออกหลังการคั่วนี้ ยังคงมีค่าสูงกว่าสาร GABA ในเมล็ดงาสดที่ไม่ผ่านการงอก

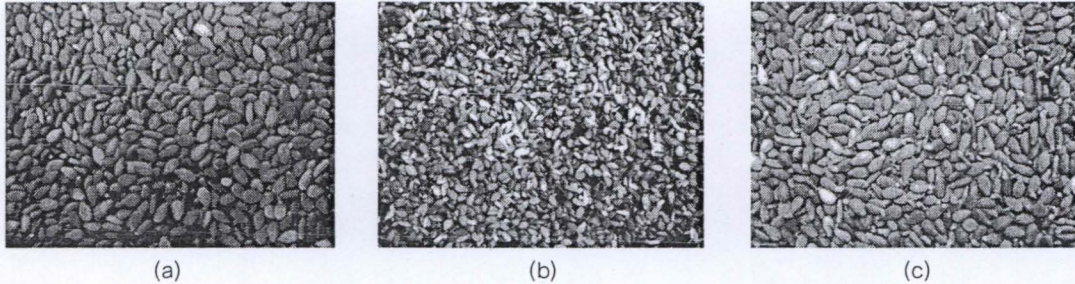

Figure 7 Characteristic of sesame seeds on various treatments

(a) Seed (original) (b) sesame sprouts (c) Sesame roasts.

จาก Figure 7 แสดงให้เห็นความแตกต่างทางกายภาพของเมล็ดงาที่สภาวะต่างๆ ตั้งแต่งาสด (Seed (original), (a)) และหลังจากผ่านกระบวนการงอกจนสังเกตเห็นความยาวของรากประมาณ 2 มิลลิเมตร (Sesame sprouts, (b)) และสุดท้ายเมื่อนำงาออกมาผ่านการคั่วจนเมล็ดเต่งและหอม (Sesame roasts, (c)) สามารถนำไปรับประทานได้ในรูปแบบต่างๆ และมีคุณค่าทางอาหารสูง

สรุป

จากการศึกษาการผลิต ผลิตภัณฑ์งาจากงาดำ-แดงพันธุ์เกษตรพื้นเมืองโดยกระบวนการที่แตกต่างกัน คือ การแช่เมล็ดงาในน้ำ 24 ชั่วโมง และการแช่เมล็ดงาร่วมกับการบ่มที่อุณหภูมิห้อง (27 ± 2 องศาเซลเซียส) เป็นเวลา 20-22 ชั่วโมง โดยมีการปรับคุณสมบัติของน้ำที่ใช้แช่เมล็ดงาให้มีค่าความเป็นกรด-ด่างในช่วง 4-6 พบว่า น้ำที่ pH 4 และ 6 ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงค่าเปอร์เซ็นต์การงอกและปริมาณสาร GABA อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยการแช่เมล็ดงาในน้ำร่วมกับการบ่ม ให้เปอร์เซ็นต์การงอกและปริมาณสาร GABA ที่สูงกว่าการแช่เมล็ดงาเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้เมล็ดงาเมื่อผ่านการงอกแล้วจะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงค่าสีในลักษณะที่ค่าความสว่าง ค่าความเป็นสีแดง และสีเหลืองจะลดลง ($p < 0.05$) เมื่อเทียบกับเมล็ดงาสด อย่างไรก็ตามการเพิ่มขึ้นของสาร GABA หลังการงอกของเมล็ดงาจะลดลง ($p < 0.05$) จาก 47.27 มิลลิกรัม/100 กรัม เหลือเพียง 12.04 มิลลิกรัม/100 กรัม หลังจากที้นำงาออกไปคั่วด้วยกระทะให้ความร้อน (100 องศาเซลเซียส, 60 นาที) แต่ยังคงสูงกว่างาสดที่ไม่ผ่านการงอก (5.85 มิลลิกรัม/100 กรัม) จากการทดสอบนี้จึงพบว่างาที่ผ่านการงอกมีคุณค่าทางอาหารสูงกว่างาสดทั้งนี้ต้องผ่านกระบวนการผลิตที่มีการควบคุมคุณภาพเป็นอย่างดี

คำขอบคุณ

ขอขอบคุณ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ที่สนับสนุนทุนวิจัย เพื่อการจัดทำวัสดุอุปกรณ์ ในการดำเนินโครงการวิจัยครั้งนี้ และสาขาวิชาวิศวกรรมอาหาร ภาควิชาวิศวกรรมเกษตร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ให้การสนับสนุน เครื่องมือ อุปกรณ์และสถานที่เพื่อการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- พิสิษฐ์ เตชะรุ่งไพศาล และ อริยาภรณ์ พงษ์รัตน์. 2549. เครื่องสกัดน้ำมันงา. วิศวกรรมสารมหาวิทยาลัยขอนแก่น, 33(5): 565-576.
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2552. สถิติการเกษตรของประเทศไทย ปี 2552. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ.
- AOAC. 1995. Official Methods of Analysis of the Association of Official Analytical Chemistry. 16th Ed., AOAC International, Washington, USA.
- AOAC. 2005. Official Methods of Analysis of the Association of Official Analytical Chemistry, 18th Ed., AOAC International, Maryland, USA.
- Chauhan, G.S. and O.P.Chauhan. 2007. Development of anti-nutrients free soy beverage using germinated soybean. Journal of food science and technology. 44(1): 62-65.
- Chen, P. R., K.L.Chien, T.C. Su, C.J. Chang, T. L. Liua, H. Cheng, and C. Tsai. 2005. Dietary sesame reduces serum cholesterol and enhances antioxidant capacity in hypercholesterolemia. Nutrition Research. 25: 559-567.
- Dave, S., B.K. Yadav, and J.C. Tarafdar. 2008. Phytate phosphorus and mineral change during soaking, boiling and germination of legumes and pearl millet. Journal of food science and technology. 45(4): 344-348.
- Elleuch, M., Besbes, S., Roiseux, O., Blecker, C. and H. Attia. 2007. Quality characteristics of sesame seeds and by-products. Food Chemistry. 103 (2): 641-650.
- Finney, P.L.1978. Potential for the use of germinated wheat and soybeans to enhance human nutrition. Advances in Experimental Medicine and Biology. 105: 681-701
- Hahm, T.S., Park, S.J., and Y.M., Lo. 2009. Effects of germination on chemical composition and functional properties of sesame (*Sesamum indicum* L.) Seed. Bioresource Technology. 100:1643-1647.
- Hemalatha, K.P.J. and D.S. Prasad. 2003. Changes in the metabolism of protein during germination of sesame (*Sesamum indicum* L.) seeds. Plant Foods for Human Nutrition. 58:1-10.
- Kawabata, K., T. Tanaka, T. Murakami, T. Okada, H. Murai, T. Yamamoto, A. Hara, M. Shimizu, Y. Yamada, K. Matsunaga, T. Kuno, N. Yoshimi, S. Sugie, and H. Mori. 1999. Dietary prevention of azoxymethane-induced colon carcinogenesis with rice-germ in F344 rats. Carcinogenesis (Lond.). 20: 2109-2115.
- Kayahara, H. 2001. Functional components of pre-germinated brown rice and their health promotion and disease prevention and improvement. Weekly Agric Forest. 1791:4-6
- Komatsuzaki, N., Tsukahara, K., Toyoshima, H., Toyoshima, H., Suzuki, T., Shimizu, N., and Kimura, T. 2007. Effect of soaking and gaseous treatment on GABA content in germinated brown rice. Journal of Food Engineering. 78(2): 556-560.
- Kyauk, H., N.W. Hopper, and R.D. Brigham.1995. Effect of temperature and presoaking on germination, root length and shoot length of sesame (*Sesamum indicum* L.). Environmental and Experimental Botany. 35(3): 345-351.

- Lazarou, D., R. Grougnet, and A. Papadopoulos. 2007. Antimutagenic properties of a polyphenol-enriched extract derived from sesame-seed perisperm. *Mutation Research*, 634, 163–171.
- Liu B., X. Guo, K. Zhu, and Y. Liu. 2011. Nutritional evaluation and antioxidant activity of sesame sprouts. *Food chemistry*. 129:799-803.
- Mustafa, A., P. Aman, R. Andersson, and A. Kamal-Eldin. 2007. Analysis of free amino acids in cereal products. *Food Chemistry*. 105: 317-324.
- Oh, S.H., J.R. Soh, and Y.S. Cha. 2003. Germinated brown rice extract shows a nutraceutical effect in the recovery of chronic alcohol--related symptoms. *Journal Medicinal Food*. 6:115-121.
- Sirato, Y.S., M. Katsuta, Y. Okuyama, Y. Takahashi, and T. Ide. 2001. Effect of sesame seeds rich in sesamol on fatty acid oxidation in rat liver. *Journal Agricultural Food Chemistry*. 49(5): 2647-2651.